

ikke Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6 bliver vedtaget, vil Annoncer om Valglisternes Fremlæggelse i mange Kommuner kun blive fremsat i Venstrebladene. Ja, det er et Udtryk for det rigtige, at i mange Kommuner er det saa at sige udelukkende Venstres Blade, der naar ind i Hjemmene. Men der er jo Kommuner, hvor andre Partiers Presse har den samme overhaandtagende Udbredelse, og dér kunde man jo saa, da disse Kommuner maa antages at have en anden politisk Partifarve, frygte noget tilsvarende. Jeg har ikke udtalt mig mod de af de ærede Mindretal stillede Ændringsforslag Nr. 5 og 6 udover dette, at jeg har fundet og finder det vedvarende rimeligt at lade Kommunalbestyrelserne selv disponere, som de finder det tjenligt med Hensyn til Udbredelsen af Kundskab om Valglisternes Fremlæggelse; og jeg har dertil føjet, at jeg i Virkeligheden ikke kan se nogen Grund til at paalægge Kommunerne at avertere i en hel Række Blade.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Ja, men en hel Række! — det Udtryk kan man ikke bruge i denne Forbindelse, for Ministeren ved jo særdeles godt, at der ikke kan være Tale om mere end 4 Blade, som hver Kommunalbestyrelse faar Pligt til at avertere i, og 4 Blade er jo dog ikke en hel Række. Ja — jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem kræver, for at en Opstilling skal kunne betegnes som en Række. Jeg vil finde, at 4 her er tilstrækkeligt. Det ærede Medlem stiller yderligere Krav; men lad os ikke skændes om det. Det, det her kommer an paa, er, at en Kommunalbestyrelse faar Averteringspligt i hvert Tilfælde i 4 Blade, endskønt Kommunalbestyrelsen maaske maa finde, at dette er en fuldkommen urimelig og unødigt Udgift at paalægge Kommunen.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo forklarer, at naar man fra socialdemokratisk Side ikke kunde være med til at gennemføre den belgiske Valgmaade, ikke kunde være med til at give Vælgerne den Frihed til at udtrykke personlige Ønsker, som der er Adgang til, naar de kan stemme paa en bestemt Person paa Listen, ligger det i, at det er alt for lidt Frihed, Vælgerne faar. Nej, siger det ærede Medlem, hvis man havde stillet Forslag om et virkelig frit Valg, om Adgang til at nummerere hele Listen, saa vilde vi ikke have haft noget derimod, saa vilde Sagen have været en helt anden. Men saaledes saa det ærede Medlems Parti ikke paa Tanken i Valglovskommissionen; man gjorde en vis Honnør for Nummereringstanken, men skyndte sig i øvrigt at vende Ryggen

til og forlade den. Nu anser det ærede Medlem det i denne Forbindelse, hvor man skal holde paa det stive absolutte Listeforbundssystem, for opportunt at gentage dette Kniks; men nogen Realitet ligger der ikke deri; det ved det ærede Medlem godt.

Saa undrede det ærede Medlem sig over, at jeg ikke har kunnet følge mine Meningenstænder i Valglovskommissionen ved at stille Forslag om Stemmeafgivning ved Vælgerens Forfald, naar han er hindret i at møde paa Valgstedet. Jeg har sagligt begrundet denne min Stilling, og jeg føler det virkelig som min Pligt, saa længe jeg staar paa min nuværende Post, at overveje et saadant Spørgsmaal selvstændigt. Og jeg kan da ikke finde, at de store Udgifter, som vil følge med rundt paa alle vore Konsulater Verden over at have Stemmeafgivningsmateriale liggende til Benyttelse ved kommunale Valg, er begrundet ved de Fordele, som det har for de ganske faa Personer, der ønsker at tage Del i en saadan Afstemning, naar de befinder sig udenfor Landets Grænser, at faa Adgang dertil. Jeg har endvidere redegjort for, at jeg vilde anse det for meget uheldigt, om man paa Valgdage kunde trænge ind paa Sygehuse og agitere blandt Patienterne dér for at faa dem til at deltage i Afstemningen og sætte hele dette Vidneapparat og Afstemningsapparat i Scene, som Ændringsforslag under Nr. 33 kræver, og som maaske er fornødent, hvis man skulde gennemføre en saadan Form for Afstemning.

Jeg synes endvidere, at det er uheldigt at gaa til at indføre særlig Adgang til Afstemning for saadanne Personer, som er beordret til Udførelse af Tjeneste ogsaa indenfor de private Erhverv paa den Tid, da Valget finder Sted. Tror ærede Medlemmer nu ikke, at naar Retten til at afgive sin Stemme er knyttet til det bestemte Wilkaar, at man skal give Møde paa Valgstedet, vil det i meget ringe Grad være Tilfældet, at Vælgere hindres deri ved, at man fra deres Arbejdsgiveres Side kræver Tjeneste udført paa den Tid, Afstemningen finder Sted? Aabner man derimod den Adgang, her er Tale om, vil man altid fra Arbejdsgiverens Side kunne sige til den, der er i Tjeneste: Ja, du maa passe dette eller hint, endskønt det hindrer dig i at komme til Stede paa Valgstedet, vi kan jo etablere Afstemning for dig hjemme, om du ønsker det. I mange Tilfælde vil det vel nok være muligt at gøre det under saadanne Former, at Afstemningens Hemmelighedelse bevares; men jeg føler mig ikke i saa Henseende nær saa betrygget, som Til-